

Jazzflits 7 September 2009 door Hans Invernizzi

De oneindige zoektocht naar vrijheid. Is er één jazzmusicus die niet zijn leven lang met deze queeste bezig is? Zo ook de Utrechtse saxofonist Ad Colen, die met 'Free' zijn vierde cd heeft afgeleverd. Volledige vrijheid is, ook in de jazz, een illusie. Colen bouwt voort op ruim een eeuw tradities, maar doet dat met een lucide en eigenzinnige benadering. Tien eigen stukken staan er op dit album, alle - met uitzondering van één - door Colen gecomponeerd. Pianist Gé Bijvoet tekende voor de ingetogen ballad 'KPT' en stak een helpende hand toe bij het bedenken van het subtiel meanderende 'Lost en Found'.

Verder spelen mee Wiro Mahieu op bas en Yonga Sun op slagwerk, kalimba en percussie - een dienend en hecht ritmeduo - en zijn gitarist Wim Bronnenberg (in 'Bicicletta') en fluitist Mark Alban Lotz (in 'Carjive' en 'Tricky Customer') te gast. Met verende krachten hebben de heren van 'Free' een relaxt album gemaakt, waarop volop gevarieerd wordt qua tempi en stijlen. Toch overheerst de strikte swing en is het de volvette sound van Colen die domineert. En gelukkig maar. Ad Colen produceert zowel op tenor- als sopraan een aangenaam klankpallet.

Op de hoes van 'Free' gooit Colen lachend bladmuziek omhoog. Zo van: laat maar vallen. 'Free' is echter allerminst een vrijblijvende cd met louter improvisaties. Melodische en harmonieuze hoogstandjes worden niet geschuwd, maar deze plaat kenmerkt zich toch door intens groovend samenspel waarbinnen de bandleden vrijheid nemen en krijgen. En Colen zijn vakmanschap op de sax voluit etaleert.

Hans Invernizzi